

DÖVAS

församlingsblad

1 / 2015

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Urpo Luokkala
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: urpo.luokkala@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Inkeri Vyyryläinen
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377
e-post: inkeri.vyyrylainen@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Maria Lindberg

Dövas församlingsblad /årgång 36
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Eva Sahlström och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/diakoni och samhällsansvar
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Unigrafia, Helsingfors
ISSN 0359-0445

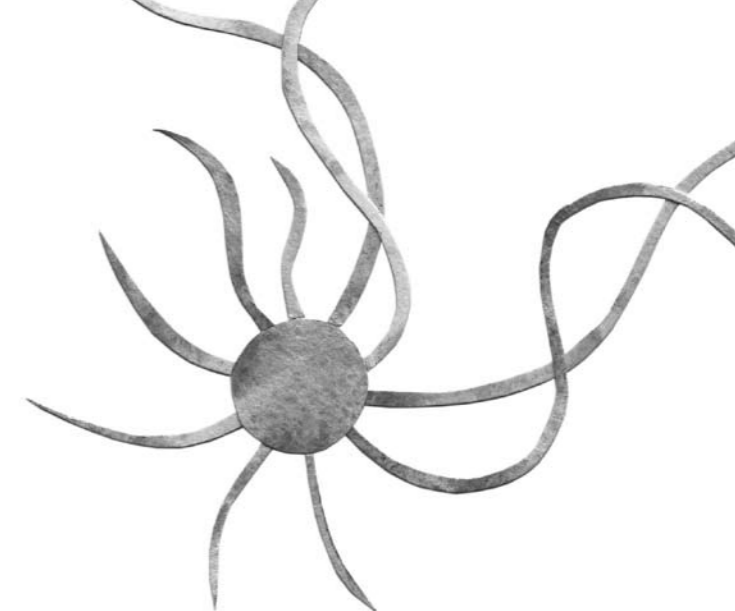
Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
10.5.

441 Tryckeri 697

Dansa in påsken

*Hör, hur segerropen skallar,
jubel stiger från de trognas läger:
Herrens hand har visat sin kraft.
Herrens hand är höjd till seger,
Herrens hand har visat sin kraft.
Jag skall inte dö, jag skall leva
och vittna om Herrens gärningar.
Ps. 118: 15-17*

Glädje är något som kan kännas med hela kroppen. Då du är riktigt glad fylls du av energi, du vill kanske dansa. Visa hur lycklig du är. Denna glädje sprider sig till andra. De kan se eller höra din glädje, men också känna den i sin egen kropp. Det är som om hela luften var fylld av glädje.

Påsken är en riktig glädjefest. Längre har det varit stillsamt, men nu får vi skratta och fira igen. Påsken följer efter sju veckor av fasta. Fastan är en tid av stillsamma tankar; kanske vi också avstått från något. Att avstå från något är inte lätt. Veckan före påsk är en tung och dyster vecka. Vi får läsa om hur Jesus går lidandets väg. Han blir bedragen av en av sina lärjungar, av Judas. En annan lärjunge, Petrus, förnekar att han känner honom då Jesus som mest hade behövt hans stöd. Jesus blir därtill övergiven i sin dödsängest både av sina sömniga lärjungar i Getsemane och av sin Himmelske Fader på korset. Jesu liv slutar tråkigt och smärtsamt men livet återuppstår desto bättre.

Jesus vände allt det mörka och svåra till nytt liv. Ny kraft. Döden är inte längre ett slut, döden är en ny början. Genom att dö och uppstå till nytt liv igen visade Jesus att också vi har ett nytt liv efter döden. Men påsken handlar inte bara om det nya livet. Påsken handlar också om frälsning. Jesus pinades av människornas grymhet och svek så att vi skulle gå fria. Genom sin död betalade Jesus vår synd. Vi människor har en tendens att göra allt det som lärjungarna gjorde. Vi kan av själviskhet svika varandra, ljuga om och för varandra och vända varandra ryggen då vi behöver varandra som mest. Vi älskar alltså inte varandra som oss själva. Men vi får förlåtelse. Gud offrade sin son i vårt ställe, eftersom han älskade oss människor så mycket. Han lät därtill sin son uppstå från de döda för att visa att döden inte längre finns.

Påsken är alltså en glädjefest av två orsaker. Vi gläds över att Jesus övervann döden och gav oss nytt liv. Och vi tackar Jesus för att vi går fria från synden. Så att inte vi behöver känna oss svikna av Gud. Vi är förlättna.

Det är påsk! Vi gläds! Vi fyller vårt hem med granna färger, fjädrar, påskägg, harar och kycklingar. Vi gläder oss, kanske dansar vi lite. Och enligt traditionen är det inte bara vi som dansar. Det sägs att också solen dansar av glädje på påskdagens morgon!

Glad påsk!

Maria, dövprästen

Olof ger ordförandeklubban vidare

Olof Ahlskog har varit ordförande i resursgruppen för döva i över 10 år. Nu tycker han att han har gjort sitt som ordförande, men fortsätter ändå som medlem i gruppen.

Kan du berätta om din tid som ordförande?

–Jag kom med i gruppen 2004. De två första åren hade jag mycket trevligt samarbete med dåvarande dövprästen Bernt Kaustell, Kau kallad.

På 1990-talet ordnade Kau många sommarläger tillsammans med Brita Edlund. Barn och ungdomar var också med på lägren. De ordnade också gudstjänst i samband med skolträffarna för dem som gått i dövskola i Borgå. Till träffarna kom över 100 döva från hela Finland, Sverige och även andra länder. Det var goda tider. På 2000-talet har antalet döva minskat och äldre döva orkar inte resa som förr.

Så har Kau och jag ordnat sommarläger nära Närpes, det var Kaus sista läger innan han for på sjukledighet. Lägre började på fredag kväll med andakt. På lördag gjorde vi en utflykt och sedan hade vi en diskussionsgrupp och senare på kvällen var det roligt show-program. På söndag förmiddag var det gudstjänst före hemresan.

Sen var vi utan dövpräst några år, då Kau blev sjuk. Vi väntade och väntade på att han skulle komma tillbaka, men han gick i sjukpension. Vi försökte hitta en ny präst och det var ingen lätt uppgift. Då

Tiderna förändras, men just nu behövs en dövpräst, anser Olof.

hade jag och gruppen mycket samarbete med Pia Kummel-Myrskog. Sen efter några år hittade vi Maria Lindberg. Mycket av mina krafter har gått åt till att söka och hitta, samt stöda den nya dövprästen med att komma igång bland döva och i dövulturen.

Nu tycker jag att det är dags för mig att lämna

ordförandeskapet åt någon annan. Janne Kankkonen är vald till ny ordförande, så herefter kan döva ta kontakt med honom. Men jag fortsätter som medlem i resursgruppen.

Vad tänker du om framtiden för dövas församling?

–Tiderna förändras. Antalet döva minskar. Jag vill förvarna alla läsare om att Maria kanske är den sista dövprästen för finlandssvenska döva. Kanske finns det ingen som är anställd som dövpräst om 10-20 år. Äldre döva avlider och det finns så lite döva ungdomar. Jag hoppas att de finlandssvenska döva läsarna ska vara glada över att vi har en finlandssvensk dövpräst. Just nu behövs i alla fall en dövpräst för att hålla gudstjänster i Södra Finland och i Österbotten och träffa döva.

Det ryktas om att du fyller 50 i år?

–Ja, när tidningen kommer ut har jag redan fyllt 50, i mitten av mars. Jag kommer att vara bortrest på födelsedagen, för min dotter håller på med student-skrivningarna. Men jag ska fira privat med familjen. Och eftersom jag kör gamla veteranbilar så känner jag mig 20 år yngre än vad jag är idag!

Text: Hannele Rabb

Foto: Hannele Rabb och Johanna Ahlskog

Olof och hans Saab 95/1978 och Saabo-husvagn/1967 vid sommarstugans strand i Västerhankmo.

Smått och gott om Olof

Bor: i en gammal bondgård från 1880-talet i Helsingby, 15 km från Vasa.

Familj: fru och dotter, samt katten Våfflan.

Jobb: är kanslist på ekonomiavdelningen på Korsholms kommun.

På fritiden: veteranbilar, sommarvillan i Västerhankmo, volleyboll, har nyss börjat gå på gym.

Bil: kör vintertid en 30 år gammal Saab 9000T och på sommarhalvåret två veteranbilar: Saab 95 (1974 och 1978). Har också en Saabo-husvagn (1967).

Favoritmat: fruns ugnslox och mammas hemlagade köttbullar.

Läser: Vasabladet, antik- och biltidningar. Somnar om han läser en bok.

Dröm: en Saab 95, årsmodell 1962 här på gården, och att resa utomlands med familjen.

Dövprästen hälsar

Hej på er allihop!

Påskan har alltid varit min favorithelg. Påskdagen är en glad dag. Efter den ännu ganska mörka vintern och Stilla veckan, bryter färgen och glädjen ut. Hemmet är prytt med påskägg och fjädrar i olika färger. Som barn var jag och mina vänner påskgummor. Vi gick omkring på både asfalt och i lera och önskade Glad påsk till byborna. Vi mumsade på det godis vi fått i kaffepannorna och kände doften av våt jord och rykande brasor. Nästa dag snöade det. Nästan varje vår.

Nya terminer brukar betyda nya arbetssätt. Så är det också för mig på KCSA. Dels har jag fått en ny förman, då verksamheten för Diakoni, samhällsansvar och kultur (DiSKu) slogs samman med Kristen fostran (KF). Den nya enheten kallas "Enheten för kyrkans verksamhet" (EKV). Min nya förman heter Stefan Myrskog. Det skall bli spännande att få arbeta i ett större team. Jag tror vi kan lära oss av varandra, dela erfarenheter och idéer sinsemellan.

Också mitt arbetssätt har ändrat lite. Från och med årsskiftet jobbar jag veckovis på KCSA som dövpräst och i församling. Alltså t.ex. 3 veckor som dövpräst, 2 veckor i församling och så 3 veckor som dövpräst. Tidtabellen för våren 2015 finns på sidan 13.

Glad påsk!

Maria

Intervju med Janne Rissanen

Janne Rissanen jobbar sedan december 2014 som dövpräst i Helsingfors. Före det arbetade han fyra år i Israel, där han grundade en församling för döva, höll gudstjänster, hade Bibelundervisning och språkundervisning.

Namn: Janne Rissanen

Bor i: Helsingfors

Tjänst: dövpräst vid Helsingfors samfällighet

Favoritmånad: augusti

Favoritfärg: ljusblå

Favoritbibelcitat: Heb. 4:12 *"Ty Guds ord är levande och verksamt. Det är skarpare än något tveeggat svärd och tränger så djupt att det skiljer själ och ande, led och märg och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar."*

Gud vet vad som är rätt och fel. Om vi arbetar på rätt sätt tillsammans med Gud förmedlar vi Guds kärlek till döva.

Berätta lite om dig själv och din bakgrund.

–Jag är född i Reso. Jag började min skolgång i Hyvinge dövskola men bytte till Åbo dövskola vid årsskiftet 1985–86. Efter grundskolan studerade jag ett år på Turun kristillinen opisto innan jag började gymnasiet vid Turun lyseo. Jag har studerat teologi vid Åbo Akademi. Därtill hebreiska och Deaf studies vid både Helsingfors universitet och utomlands,

Hur kommer det sig att du blev präst?

–Det är dels på grund av att min pappa är präst men också för att det är ett så praktiskt och funktionellt yrke. Jag tycker om att diskutera med människor och berätta saker för dem. Dövpräst Eino Savisaari har också haft stor betydelse för mig.

Du har jobbat i Jerusalem i fyra år. Kan du berätta varför du valde just Israel?

–I Jordanien och Israel har det inte funnits någon egen församling för döva. Min uppgift var att informera de evangelisk-lutherska kyrkorna i Jordanien och Israel om vad som behövdes. Innan jag återvände till Finland fortsatte en annan präst det jobb jag påbörjade.

Så du grundade alltså en församling?

–Ja det gjorde jag. Så höll jag gudstjänster, Bibelundervisning, en slags språkundervisning för döva som inte haft ett språk som unga, och diskuterade i dövföreningarna om hur man kan få mera teckenspråkstolkare. Det finns färre än tio tolkar för tillfället.

På fotografierna ser alla döva så unga ut. Hur kommer det sig?

–Ja, de flesta äldre döva är ortodoxa, de unga hör till lutherska kyrkan.

Janne Rissanen i Jerusalem vid södra porten i stadsmuren. Jesus gick in genom den porten när han gick till templet.

Du jobbar sedan 1.12.2014 som dövpräst i Helsingfors kyrkliga samfällighet. Har du några mål med ditt jobb?

–Jag håller gudstjänster, gör hembesök och ger gärna Bibelundervisning. Ett mål är att få unga döva med i församlingens verksamhet.

Hur ser du på dövarbetet i framtiden?

–Det finns flera olika grupper av döva: teckenspråkiga, personer med cochleaimplantat, dövblinda. Därtill finns det dysfatiker, alltså hörande som inte pratar. Jag tror det finns arbete också i framtiden.

Kan du tänka dig samarbeta med dövarbetet på finlandssvenskt teckenspråk?

–Ja, det kan jag nog tänka mig. Det är positivt med flera språk. Däremot är det ett problem att det inte

finns finlandssvenska diakoner som kan teckna. Förr måste de lära sig teckenspråk, men inte nu längre. Jag önskar att diakonerna på nytt måste börja lära sig teckenspråk.

Vilka visioner har du om dövarbetet?

–Jag tänker på att "bygga två vägar". Den ena är öppen för döva att ta kontakt med mig, den andra är öppen för samarbete med alla dövarbetare.

Din hälsning till läsarna?

–Jag önskar Guds välsignelse och beskydd!

Text: Maria Lindberg

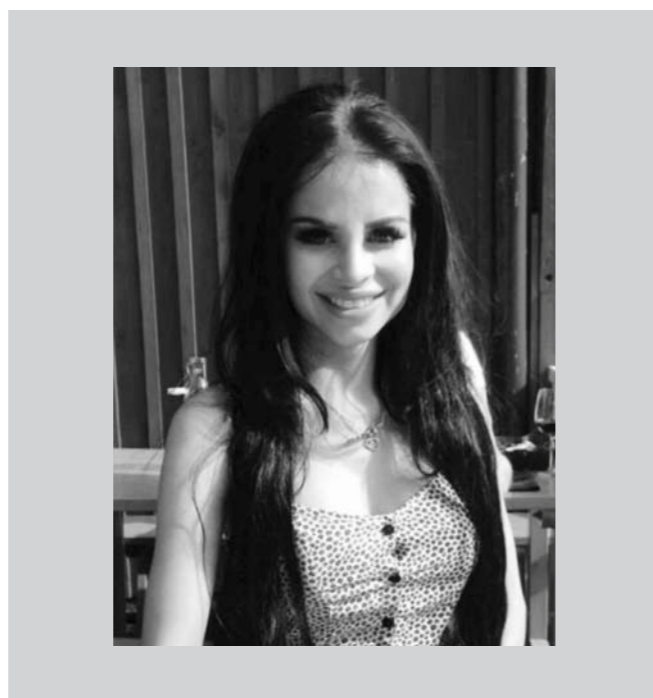
Foto: Maria Lindberg och Janne Rissanens samling

Annica Wahrman

Livet är inte hur man har det utan hur man tar det, sa en klok person. Jag håller fullständigt med, tillvaron kan vara alldeles, alldeles underbar om den ackompanjeras av en positiv attityd – även om man inte hör. En nedsatt eller obefintlig hörsel behöver med andra ord inte vara ett hinder för att leva ett fulländat, gott liv.

Mitt namn är Annica Wahrman och jag är en nybliven samtalsterapeut på 25 höstar, med ett stort engagemang för människor, psykologi och självutveckling. Jag är född och uppvuxen på landet i utkanten av småstaden Ekenäs (där älgar må vara vanligare syn än människor). Studenten skrev jag i ortens gymnasium och därefter tog jag mitt pick och pack och styrde kosan österut till Borgå, där halva släkten finns, varefter jag nu också utforskar Åbotrakterna. Efter en tids funderande (verksamhet som kan liknas vid en yr hare, som springer än hit än dit i strålkastarljuset) uppdagades min grej för mig på allvar, det vill säga människor och psykologi. Således började jag studera till samtalsterapeut, och det känns minst sagt härligt att vara färdig och ta de efterlängttade första stegen in i arbetslivet. Som egenföretagare vill jag erbjuda samtalsterapi för personer som känner att de vill komma och prata, och vad som helst kan vara orsak nog. Samtalsterapin syftar till att stärka personen i sig själv, att kunna hjälpa sig själv bättre och bli sin egen bästa version. Det tror jag är av oerhörd betydelse med tanke på att bibehålla en bejakande livssyn.

En av mina stora passioner är att prata om djupa livsfrågor, analysera och förändra till det bättre. Humor och hänsyn är också ledord för mig. Eftersom jag själv har en rejält tilltagen hörselnedsättning har jag en stor kännedom om hörselrelaterade svårigheter, och i och med att jag studerar teckenspråk vill jag i framtiden kunna erbjuda terapi för för även teckenspråkiga. Jag stortrivs med mitt yrkesval och känner att jag har mycket att ge på den fronten. Ett terapisamtal kan ha varierande funktion, och inga problem är för oviktiga att prata om. Vem som helst får ta kontakt om den känner att den behöver prata om något, eller varför inte jobba på en specifik målsättning, som t.ex. att klara av en viss presentation vid scenskräck. Allt går att jobba på, och med förändrade tankebanor kommer man långt!

Jag hör till den evangelisk-lutherska kyrkan och har haft min tro sedan barndomen. Om en klient uttryckligen vill ha terapi med kristet inslag går det också bra, men annars håller jag religionen utanför, för att inte påverka i en viss riktning då det inte är min uppgift. I arbetet som terapeut hjälper jag klienten att hitta sig själv och veta vad hon eller han vill. Terapeuten utrustas med andra ord klienten med mentala verktyg för att tackla livets upp- och nerförsbackar på bästa sätt och finna den önskade balansen för att må så bra man bara kan. En målsättning och en känsla av mening med livet är oerhört viktigt för välbefinnandet. Min önskan och intention är att vara en så god medmänniska som möjligt, samt att få njuta av betydelsefulla stunder, trygg i tron att Gud finns där och aldrig ger en mer än man klarar av. Vad är Din?

Besök gärna min blogg isabellacleopatra@blogspot.fi om Du vill veta mer, eller kontakta mig på annicalind@gmail.com

Helsingfors Dövas Förening jubilerade

Helsingfors Dövas Förening fyllde 120 år och firade med fest och gudstjänst 14-15.2.

Dagen börjar fint med sol och blå himmel då jag promenerar till föreningen. 120 gäster kom och gratulerade styrelsen som står på rad och tar emot gäster även jag med, då jag representerar min förening och lyckönskar. Rummet är fullt och stämningen är glad. Sen dricker vi kaffe och tecknar livligt. Olika program följer, och festen avslutas med Modersmålets sång på finska. (Jag tecknar inte med, inte lätt att teckna finska) Många av gästerna skulle till Restaurang Bank i Gardesstaden för huvudfest och middag. Jag själv far hem.

Nästa dag är lika fin med lite kallare väder. Lämpligt för gudstjänst då stämningen är glad. Omkring 60 personer kom till Helsingfors domkyrka. Vacker, intressant kyrka och stor. Nu lyser solen in och lyser upp altaret. Kl 14 börjar det och dövspräst Janne Rissanen, Riitta Kuusi, Janne Kankkonen, Päivi Korhonen kommer fram med kören, en berättare kommer fram och sitter ner. Gudstjänsten börjar med hjälp av en mindre kör och psalmsång. Sen börjar prästen Janne berätta lite om innehållet i gudstjänsten. Därefter börjar Janne med predikan. En sång tecknas. Sen kommer tre olika berättare fram och tecknar ur bibeln. Sen börjar en stor kör teckna en sång. Vackert. Alla tecknar med i trosbekännelsen. Nattvard får vi. Sist tecknar vi en sång. Ut går vi och stannar på trap-

Festpubliken i Kryptan.

Janne Rissanen i talarstolen.

Helsingfors dövas församlingsråd 2012-2014: ordförande Risto Rautanen, Anna Rautiainen, Kalle Mujunen, Helene Rissanen, Esko Kosunen och Birgitta Wallvik.

pona, en fotograf tar flera gånger foto av oss. Sen går vi runt hörnet till kryptan för kaffe och tårta. Efter kaffet flyttar vi till annan del av kryptan och lyssnar på församlingsrådet om deras 90-årsdag på denna dag, intressant. Nu börjar alla tänka på hemfärd och krama varandra och säga ses snart på nytt.

Text: Eva Sahlström

Foto: Päivi Korhonen och Tuula Haarala-Räisänen

Adventsfest med mässa i Hvittorp i Kyrkslätt

I kalltinterväder står jag och Rolf den 30.11.2014 vid en busshållplats i Hagalund (Esbo). Vi ryser och väntar på en beställd buss från Helsingfors. Vi väntar, pratar, i kall vind. Bussen kommer och vi skyndar oss in till värmen. Bussen är full med folk, omkring 60 personer, och vi hälsar på alla. Alla har glada ansikten.

Adventsfesten ordnas av Helsingfors finska [dövas] församling som har ansvar för festen i år. Diakon Päivi Korhonen hälsar oss välkomna. Bussen kör västerut genom skogen till Hvittorp (Esbo församlingars kurscenter). Huset är julpyntat, längs gångvägen lyser facklor upp för oss. Vacker syn. Adventsmässan börjar kl. 13 och vi skyndar av med kaffor och går till kapellet, sätter oss ner. Runt altaret finns många ljus. Mässan börjar med att Päivi hälsar oss välkomna. Dövpräst Maria Lindberg börjar mässan och tecknar genom hela mässan ensam med stöd av Päivi och Janne Kankkonen. Fint gjort. H:fors församling visar ett kort skådespel, även flera sånger. Efteråt går

Kirsi Rantala (t.h.) berättar om sig själv och sitt jobb, Birgitta Wallvik tolkar.

vi till matsalen och äter julmat, njuter, pratar med bordsgripen. Köper lotter, köper även handarbete och detta är stöd för missionen.

Jag köper några lotter men de har inte vinst, lite besviken... men ok. Vi går tillbaka till kapellet och programmet fortsätter. Sedan är det dags för hemresan, att ta på sig kaffor. Vi dröjer kvar men måste ändå gå då bussen måste starta prick kl. 17. Bussen kör till Helsingfors via Hagalund där jag och Rolf hoppar av. Jag fortsätter hem med turbuss, med magen full av god mat. Trevlig adventsdag, Tack Päivi.

PS. Jag frågade de finskspråkiga om de förstår Marias teckenspråk på svenska och fick svaret att det är annorlunda än finska men de förstår ändå ganska bra. Intressant på sitt sätt. Bra att de är nyfikna på vårt språk.

*Text: Eva Sahlström
Foto: Rolf Westerlund*

Janne Kankkonen (t.h.) tecknar en psaltarpsalm.

Dövpräst Maria Lindberg tecknar. Fridshälsningen.

Rolf berättar

Det var en lång och omväxlande väg för Rolf till adventsmässan 2014 på Hvittorp i Kyrkslätt. Så här berättar han: Först med bilen från Gullö till Karis, sedan med Åbotåget till Esbo station. En kort promenad hem till Eva Sahlström där vi lite hann prata och utbyta tankar. Därefter tog vi en intern Esbobuss till Hagalund där vi steg av för att vänta på den allmänna transporten till Hvittorp som kom från Helsingfors. I Hagalund var det julpyntat och vackert i hela centrum – en stor skillnad jämfört med mörkret ute på Gullö där det inte finns någon vägbelysning.

Bussen körde mot Masaby och småningom blev vägen allt smalare och smalare och jag tänkte att här är det svårt för två bussar att mötas. Framme på Hvittorp var det mycket folk, stor trängsel i garderoben strax innanför dörren. Folk köade för att hänga upp sina kläder och de köade för att köpa lotter och för att se vilka varor som fanns att köpa på basaren. Det blev nästan bråttom att hinna se sig omkring innan andakten började i kapellet.

Maria Lindberg och Janne Rissanen samt en annan dövpräst höll den tvåspråkiga adventsmässan. Efter mässan var det en liten paus i programmet och sedan serverades jullunchen med ett fint julbord med många läckerheter. Som efterrätt bjöds på kaffe med kaka. Jag orkade inte med efterrätten då utan tänkte att jag tar mitt kaffe lite senare efter följande program. Tillbaka inne i kyrksalen berättade Silja Leino och visade bilder om sitt missionsarbete bland döva i Afrika. Bilderna var ganska mörka. Det var också svårt att urskilja de personer som visades och deras hus. Det vara bara de mörkhyade pojkarnas ansikten som lystes upp tack vare de vita skjortor som de hade på sig. Det blev ganska mycket prat och mindre tid för att se på bilderna. Efter det här programmet var det dags för hemfärd, men först måste eventuella vinster i lotteriet kontrolleras, för nu hade vinsterna

Förbön. Esko Kosunen, Risto Rautanen och dövpräst Janne Rissanen.

börjat delas ut. Nu skulle det smaka med kaffe tänkte Rolf, men nu var det slut på serveringen! Under hela hemfärden i bussen till Hagalund, under bussturen till Esbo station och tågresan till Karis och i bilen hem till Gullö värkte kaffetanden. Men sedan hemma igen, fick Rolf äntligen sitt adventskaffe och då kändes allt riktigt bra igen.

Han ber arrangörerna för nästa års adventssamling tänka på att alla äldre kanske inte orkar äta och dricka så mycket på en gång – att de istället i lugn och ro kunde få en kaffetår för att livas upp med, innan de åker hem igen.

*Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström
Foto: Rolf Westerlund*

Dövpräst Maria Lindberg, dövpräst Janne Rissanen och diakon Päivi Korhonen.

Familjenytt

Avlidna

Rauno Pihlajaniemi
f. 29.3. 1954 Saloinen
d. 17.11. 2013 Sibbo

Erkki Olavi Niskanen
f. 20.6. 1928 Paltamo
d. 23.2. 2014 Uleåborg

Terttu Helmi Kaarina Hyyrynen
f. 7.5. 1942 Kauhava
d. 13.8. 2014 Seinäjoki

Elsa Marjatta Kananen
f. 24.3. 1925 Pihtipudas
d. 27.8. 2014 Pihtipudas

Elvi Eliisa Homi (f. Kempus)
f. 12.6. 1923 Lillkyro
d. 10.10. 2014 Seinäjoki

Matti Juhani Lahtinen
f. 10.5. 1947 Jyväskylä
d. 16.10. 2014 Jyväskylä

Aino Timonen (f. Tikkanen)
f. 10.4. 1933
d. 18.10. 2014 Haukipudas

Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda. Jag vet att ni söker efter Jesus, som blev korsfäst. Han är inte här, han har uppstått." Matt 28: 5-6

Kyrklig information

Händelsekalender

- 25.3. kl. 18 Teckenspråkig nattvardsgudstjänst, kapellet i Finska församlingshemmet, Lundagatan 5, Borgå. Medv. dövpräster Maria Lindberg och Janne Rissanen.
- 31.3. kl. 18.30 Teckenspråkig påskgudstjänst i Brändö kyrka, Vasa. Medv. dövpräster Marja Saukkonen och Maria Lindberg. Dövdiakon.
- 7.4. kl. 18 Teckenspråkig påskgudstjänst i Jakobstad, Församlingscentrets kapell.
- 21.5. kl. 18 Teckenspråkig nattvardsgudstjänst, Kapellet i Finska församlingshemmet, Lundagatan 5, Borgå. Medv. dövpräster Maria Lindberg och Janne Rissanen

Dövpräst Janne Rissanen välsignades till tjänst tisdag 27.1.2015. Välsignelsen hölls i Helsingfors Domkyrkas krypta. Här är Janne på bild tillsammans med sin mamma, Terhi Rissanen.

Foto: Maria Lindberg

Maria Lindbergs arbetstider

Dövprästen är i tjänst på KCSA våren 2015 enligt följande tidtabell:

v. 3-6 (13.1.-8.2.)

v. 9-11 (23.2.-15.3.)

v. 13-15 (23.3.-12.4.)

v. 18-21 (27.4.-24.5.)

Dövprästen är ändå alltid i dövas tjänst för själavårdande samtal och vid dödsfall. Ni når henne ständigt på mobilen (050-3427129), på e-posten (maria.lindberg@evl.fi), på Facebook och på Skype (maria.lindberg22).

Julgudstjänst i Karis kyrka 20.12.

Jag kom med tåg från Esbo till Karis, besökte en vän och väntade på Rolf.

Han kom och tog med mig i bil till kyrkan. Vädret var ruskigt så vi gick snabbt in.

I kyrkan där såg jag flera bekanta, hälsade och kramades. Kyrkan var vackert klädd för julmessa. Just framme vid altaret stod fyra tjocka ljus varav tre var tända. Altaret var klätt med julröda julstjärnor på yttersidan och på mitten, tur och vis i rad. Vackert

blickfång. Dövprästen tecknade ensam genom hela mässan. Predikan handlade om att Jesus kommit till oss, för att gå med oss genom vardagen som ibland känns mörk. Jesus kommer med ljus och hopp som tar bort det mörka. Vi andra tecknade med i trosbekännelsen och sånger. Efter nattvarden gick vi och drack kaffe och åt god kaka och tecknade livligt. Känslan i kyrkan var lugn, avslappnade. Tack Maria för en fin dag.

Text: Eva Sahlström

Tre ljus tända – det är tredje advent.

Damer vid kaffebordet och dockor föreställande Josef och Maria i bakgrunden.

Rolf berättar

Lördag 20 december hölls teckenspråkig julgudstjänst i Karis kyrka i västra Nyland. Kyrkan var vackert pyntad inför jul, med ljus, julblommor och julgran. Vår dövpräst Maria Lindberg stod framme vid altaret och talade inramad av alla julens och kyrkans vackra färger. Jag tog några bilder från den stämningsfulla kyrkan, för att senare sända med för den här texten. Bilderna lyckades riktigt bra. Efter gudstjänsten bjöds vi på kaffe inne i sakristian och det blev några bilder till med min relativt nya Ipad och jag tänkte, ”bra nu får vi många bilder till Dövas församlingsblad”.

Ett par veckor senare slutade min ”padda” att fungera och efter servicebesöket i butiken i Ekenäs, konstaterades att någonting konstigt hade hänt – alla inställningar var försvunna – och alla mina bilder var försvunna! Alla de bilder och alla videosnuttar jag

hade tagit under slutet av sommaren och hösten var borta! Bl.a. hade jag filmat sockerbetsupptagning på Gullö gård, som jag lovat mannen med maskinen att få kopia på! Allting hade nu gått förlorat och gick inte att rätta!

Inte heller bilderna från Karis kyrka fanns längre i ”paddans” minne. Jag är ledsen och besviken över detta, men hoppas att bilderna från Hvittorp kom fram till Maria Lindberg per e-post FÖRE kraschen, så att de åtminstone finns kvar! Jag har mycket ännu att lära om datavärlden!

Önskar er alla en fin början på år 2015!

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Foto: Maria Lindberg

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Vill du veta var du kan gå på teckenspråkig gudstjänst?

Om du vill ha information till din mobiltelefon, e-post eller med vanlig post, fyll i blanketten och skicka den till:

KCSA / Maria Lindberg, PB 210, 00130 Helsingfors

Skriv ditt namn för hand nederst på sidan. Underskriften är nödvändig, eftersom vi behöver ett skriftligt intyg på att du vill ge uppgifterna och att vi får hålla dem i ett register. KCSA kommer inte att använda ditt namn eller din adress till något annat än att informera dig.

Jag vill ha info om kyrkans verksamhet för teckenspråkiga till min mobiltelefon e-post vanliga post

Uppgifterna får sparas i KCSA:s register.

Namn:

Adress:

Mobiltelefon:

E-post:

Min egen underskrift:

ALTARRUNDAN

Under året presenterar vi olika altaren som vi stöter på i kyrkor och kapell. Läsarna är också välkomna att skicka in foton.

Uleåborg domkyrka

Foto: Maria Lindberg

Kyrkan byggdes 1777. Man gjorde den så stor att alla Uleåborgs 2 400 invånare rymdes där samtidigt. När staden brann byggde man om kyrkan 1832. Altartavlan heter "Kristi förklaring" och är målad år 1859 av hovmålaren Robert Wilhelm Ekman (1808–1873). Tidigare hade man en annan altartavla, men stadens borgare samlade ihop 600 silverrubel för att beställa en ny tavla.

Helsinge kyrka S:t Lars, Vanda

Foto: Anders Ekberg

Denna medeltida kyrka blev färdig i slutet av 1400-talet. Den är en av huvudstadsregionens äldsta kyrkor, och har skadats både i krig och i en brand. Altarfönstret är en glasmålning från Tyskland och föreställer Jesus som tröstar vallfarare. Altartavlan påminner mycket om Leonardo da Vincis "Nattvarden", och är troligen målad av Robert Wilhelm Ekman 1853.

Har du ett altarfoto som du vill visa i tidningen? Mejla det till: maria.lindberg@evl.fi eller posta pappersfotot till: Maria Lindberg, Södra kajen 8, 00130 Helsingfors.